DEVRİMCİ YOL

ÖZEL SAYI: 16 — 1 MAYIS 1978 — 100 KURUŞ

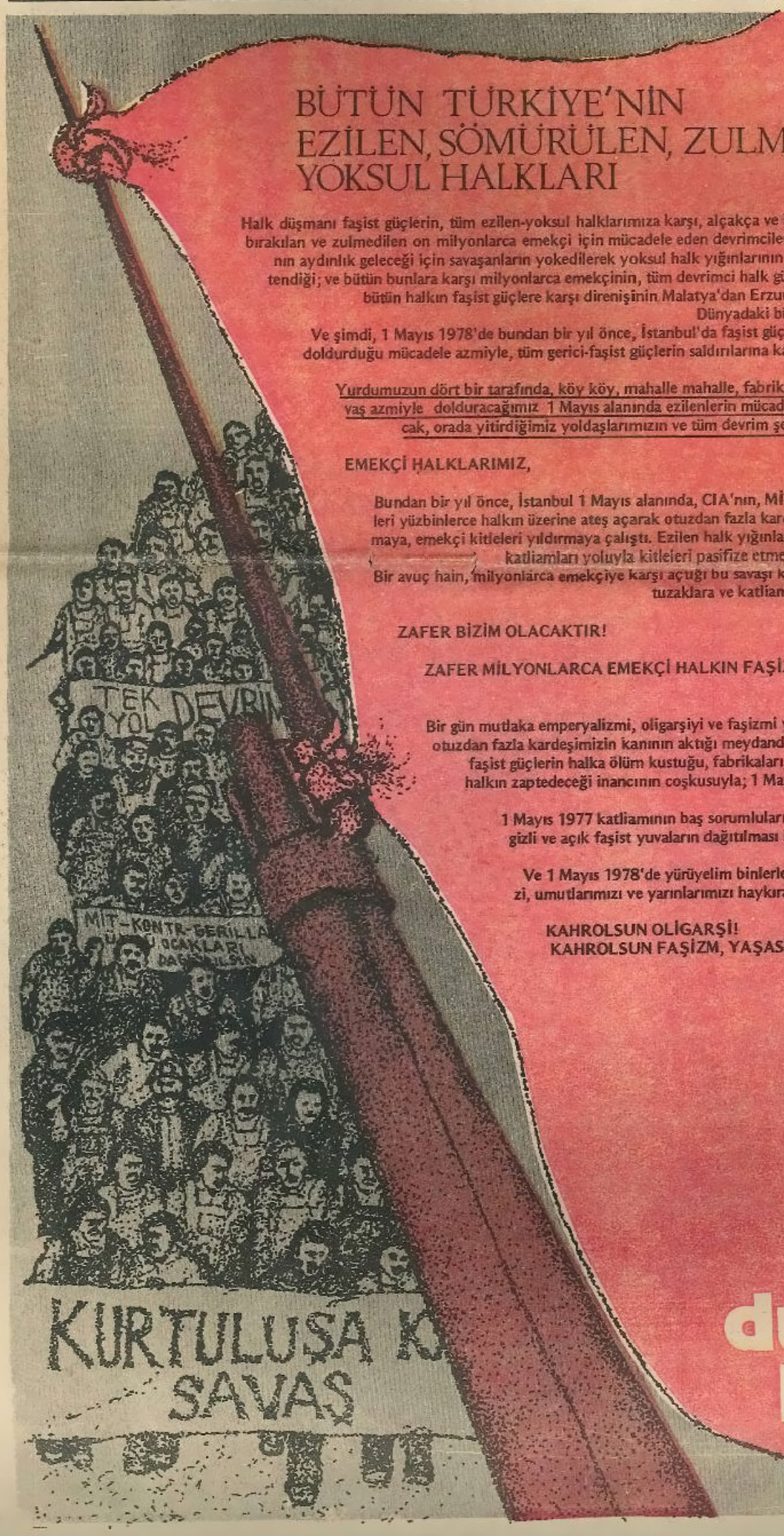

BÜTÜN TÜRKİYE'NİN EZİLEN, SÖMÜRÜLEN, ZULMEDİLEN YOKSUL HALKLARI

Halk düşmanı faşist güçlerin, tüm ezilen-yoksul halklarımıza karşı, alçakça ve kahpece saldırılar sürdürdüğü; ezilen ve sömürülen, yoksul bırakılan ve zulmedilen on milyonlarca emekçi için mücadele eden devrimcilerin kahpe pusularda katledildiği; ülkemizin ve tüm dünyanın aydınlık geleceği için savaşanların yokedilerek yoksul halk yığınlarının koyu karanlıklara, açlığa ve sefalete mahkum edilmek istendiği; ve bütün bunlara karşı milyonlarca emekçinin, tüm devrimci halk güçlerinin ekmek ve özgürlük savaşını sürdürmeye çalıştığı, bütün halkın faşist güçlere karşı direnişinin Malatya'dan Erzurum'a, Elazığ'dan Uşak'a kadar sürdürüldüğü bir ortamda; Dünyadaki bütün ezilenlerin MÜCADELE günü olan 1 MAYIS geliyor!

Ve şimdi, 1 Mayıs 1978'de bundan bir yıl önce, İstanbul'da faşist güçlerin tertiplediği 1 Mayıs katliamının acısının yüreğimize doldurduğu mücadele azmiyle, tüm gerici-faşist güçlerin saldırılarına karşı yürüttüğümüz devrimci mücadelenin bayrağını bir kez daha yükselteceğiz.

Yurdumuzun dört bir tarafında, köy köy, mahalle mahalle, fabrika fabrika ve bir kere daha, yüreklerimizdeki acı, kin ve savaş azmiyle dolduracağımız 1 Mayıs alanında ezilenlerin mücadele sloganlarını haykıracak, geçen 1 Mayıs katliamını anacak, orada yitirdiğimiz yoldaşlarımızın ve tüm devrim şehitlerimizin anılarını, büyük bir coşkuyla selamlayacağız.

EMEKÇİ HALKLARIMIZ,

Bundan bir yıl önce, İstanbul 1 Mayıs alanında, CIA'nın, MİT'in, Kontr-Gerillanın adamları, oligarşinin kiralık köpekleri yüzbinlerce halkın üzerine ateş açarak otuzdan fazla kardeşimizi katletti ve bu suretle halkı sindirmeye ve korkutmaya, emekçi kitleleri yıldırmaya çalıştı. Ezilen halk yığınlarının mücadelesini köreltmeye çalıştı ve aynı amaçla kitle katliamları yoluyla kitleleri pasifize etmek için çalışıyor, katliamlarını, cinayetlerini sürdürüyorlar. Bir avuç hain, milyonlarca emekçiye karşı açtığı bu savaşı kazanamayacaktır. Bütün faşist [illegible] kahpe tuzaklara ve katliamlara karşı, kararlı direnişimizi sonuna kadar sürdüreceğiz.

ZAFER BİZİM OLACAKTIR!

ZAFER MİLYONLARCA EMEKÇİ HALKIN FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DEVRİMCİ SAVAŞININ OLACAKTIR!

Bir gün mutlaka emperyalizmi, oligarşiyi ve faşizmi yeneceğimizin inancıyla; bir gün mutlaka 1 Mayıs 1977'de otuzdan fazla kardeşimizin kanının aktığı meydanda, kan rengindeki bayraklarımızın dalgalanacağı inancıyla; faşist güçlerin halka ölüm kustuğu, fabrikaları, tarlaları, okulları, zindanları sokakları, caddeleri mutlaka halkın zaptedeceği inancının coşkusuyla; 1 Mayıs 1978'de saflarımızı daha sıklaştırarak sesimizi daha bir yükseltelim...

1 Mayıs 1977 katliamının baş sorumluları olan MİT, Kontr-Gerilla, Ülkü Ocakları gibi resmi ve sivil, gizli ve açık faşist yuvaların dağıtılması için; fabrika fabrika, ev ev, sokak sokak dolaşalım, bu gerçekleri en geniş kitlelere anlatalım;

Ve 1 Mayıs 1978'de yürüyelim binlerle, onbinlerle, yüzbinlerle, milyonlarla! Nefretimizi, kinimizi, umutlarımızı ve yarınlarımızı haykıralım.

KAHROLSUN OLİGARŞİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

gün mücadele günüdür derlenip dürülmesin bayraklar

1 MAYIS '78

Hakim sınıflar halkın örgütlü eyleminden korkar. Geniş emekçi yığınlarının sömürüyü lanetleyen, sömürüsüz ve sınıfsız bir dünya isteyen çağrıları sömürücüleri ürkütür. Emekçileri sömürmek için sınır tanımayan patronlar, bütün ülkelerin işçilerinin enternasyonalizm ruhuyla dolu ortak mücadelelerinden korkarlar. Şovenizm maskesini bir kez daha takmaya çalışırlar.

Sömürücüler bu tür halk eylemlerine karşı ilk 1 Mayıs'tan 1 Mayıs 1886'dan itibaren provokasyonlara, kışkırtmalara, saldırılara giriştiler. 8 saatlik işgünü için genel greve giden Şikako işçilerinin üzerine askeri birlikler kurşun yağdırdı. Bununla da yetinilmedi. 1 Mayıs 1886 katliamını protesto etmek için ertesi gün yapılan gösterilerde bir kışkırtıcı ajan, polislerin üzerine bomba attı. Çatışma çıktı. Silahsız işçiler, savunmasız kadın ve çocuklar katledildi. Tutuklanan işçi önderlerinden üç tanesi idam edildi. Hakim sınıflar, işçi kitlelerinin kendi güçlerini daha iyi kavrayabilecekleri, iktidar mücadelesinin gereğini daha iyi öğrenecekleri toplu eylemlere girmesini önlemek için saldırdı, kışkırtıcı ajan kullandı, idam etti.

Ama uluslararası işçi sınıfı hareketi, Amerikan işçilerinin mücadelesine sahip çıktı. Emekçi halklar hakim sınıfların başvurduğu provokasyon ve saldırılara aktif eylemlerle cevap verdi. 1889 yılında II. Enternasyonal'in Birinci Kongresi, 1 Mayıs ın bütün dünya işçileri tarafından en yaygın şekilde gösterilerle kutlanması kararını aldı. 1 Mayıs'lar 1890 yılından itibaren bütün dünyada uluslararası işçi sınıfı hareketinin ortak mücadele günü olarak bu enternasyonalist ruhla kutlandı.

Türkiye'de ise 1925 yılında kabul edilen bir kanunla, 1 Mayıs Bahar Bayramı oldu (!).. O günlerde gerek Türkiye işçi sınıfının nicel ve nitel gücü, gerekse de sosyalist hareketin düzeyi, bu karara aktif eylemlerle direnecek ve bu karara rağmen 1 Mayıs'ları yaygın bir şekilde kutlayabilecek durumda değildi. Hemen her 1 Mayıs'ta sosyalistler az veya çok bildiri dağıttılar. Her 1 Mayıs'ta fişlenmiş devrimciler emniyete çekildi. 1 Mayıs'ın kitle eleminden ve enternasyonalist ruhundan korkan hakim sınıflar, her türlü baskıyı ve aldatmacayı kullandılar.

1960'lardan sonra devrimci hareket gelişti. Diğer yandan burjuvazi 1968 sonrasında aktifleşen kitle eylemlerine karşı çeşitli saldırı yöntemlerini kullanmaya başladı. İşgallerde, Kanlı Pazar'da, 15-16 Haziran olaylarında alınan tavır ve arkasından gelen açık faşist dönem, emekçi halkı politikadan uzaklaştırmayı, tamamiyle edilgen bir tavra itmeyi amaçlıyordu.

Hakim sınıfların bu çabaları başarılı olmadı.

1976 yılında 1 Mayıs geniş işçilerin, öğrencilerin, memurların, teknisyenlerin ve diğer emekçilerin yaygın katılımıyla kutlandı. 1976 yılında devrimci hareket daha da gelişti. Emekçilerin devrimci hareket olan güvenleri daha da arttı.

1977 yılı, halkımızın düzene karşı muhalefetinin giderek yükseldiği, devrimci hareketin geliştiği, hakim sınıfların buhranının ise daha da derinleştiği bir yıl oldu. Hakim sınıflar, bir taraftan erken seçimi gündeme getirip emekçiler için bu düzende yeni "umut" kapıları açarken, diğer taraftan gelişen halk eylemleriyle boy ölçüşebilecek boyutta saldırı ve provokasyonların hazırlığına giriştiler. Yapılan plan basit bir saldırı değildi. Hakim sınıflar, bir taraftan emekçi halkı ekonomik talepleriyle doğrudan doğruya bağlı gözükmeyen eylemlerden uzaklaştırmaya, diğer taraftan "birbirini kıran" solculara olan güvenlerini yıkmaya çalışıyordu. Emperyalizmin temel politikası olan "kitle pasifikasyonu'nu yaratmak için harekete geçiliyordu.

Sol içindeki ayrılıkları yanlış ele alanlar, birbirlerine "sosyal faşist" ve "maocu bozkurt" diye silah çekenler ve fırsat bulduğunda öldürenler, hakim sınıfların istediği bu provokasyon ortamını yarattı. Daha önceki uyarılara rağmen, hakim sınıfların kurduğu tuzağın bir oyuncusu olmaya devam ettiler. Adım adım hazırlanan bir katliamın kıvılcımı oldular.

Bu yıl da benzer bir kışkırtma ortamı yaratılmaya çalışılıyor. Ancak devrimciler bu kez daha uyanık olacakiar, revizyonistlerin bir katliama kıvılcım olmalarına, emekçi halkın devrimcilere olan güveninin sarsılmasına yol açacak kavgalara izin vermeyeceklerdir.

1977 yılındaki provokasyon ve katliamın ana sorumlularından biri de DİSK'in eski yöneticileri ve 1 Mayıs Meydanının güvenliğini örgütlemeyi üstlenen "ilerlemeciler" dir. 20 bin güvenlik görevlisi olduğu söylendi. Ama görevliler dışardan yapılacak saldırılara karşı değil, "maoculara" karşı şartlandırılmıştı. İşçiler örgütlenmemişti. Bahar bayramına getirilir gibi getirilmişti.

Kemal Türkler, olaylar başladıktan sonra bile, saldıran birkaç panzere ve polise karşı mücadeleyi değil, kolluk kuvvetlerine yardımı savundu. Silahlar patlarken bile, olayın hakim sınıfların bir provokasyonu olduğunu anlamak istemedi. Devrimciler bu yıl bu tür sorumsuz davranışlara izin vermeyecekler. Geçen yılki deneylerden de yararlanarak, bu yıl çok daha örgütlü ve örgütleyicisi olacaklar.

1977 ve 1978 yılları kitle eylemleri ve hakim sınıfların kitle eylemlerine karşı düzenledikleri saldırılarla doludur. En geniş emekçi yığınlarını aktif politik eylemden uzaklaştırmayı amaçlayan saldırılar başarılı olamadı. 1 Mayıs'ta 1 Mayıs meydanını dolduracak yüzbinlerce emekçi, her türlü teslimiyetçiliğe, kuyrukçuluğa, provokasyona ve saldırıya karşı devrim bayrağını yükseltecek, halkın örgütlü gücünün venilmeyeceğini haykıracak.

İSTANBUL VE ÇEVRESİNDEKİ BÜTÜN DEVRİMCİLER 1 MAYIS SABAHI BEŞİKTAŞ'TA TOPLANACAKTIR

Hayat pahalılığının alabildiğine arttığı, her gün üç dört yurtseverin ve devrimcinin öldürüldüğü, ülkemizin emperyalistlere iyiden iyiye peşkeş çekildiği günümüzde, 1 Mayıs meydanını dolduran yüzbinlerce emekçi, "Faşizme Karşı Omuz Omuza" şiarını, üretenlerin aynı zamanda yönetenler olduğu bir düzen uğrunda mücadeleye hazır olduğunu haykıracak. Dünyanın dört bir köşesinde meydanları dolduran kardeşlerine devrimci selamlarını iletecek.

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ!

KAHROLSUN SÖMÜRÜCÜLER!

DEVRİMCİ YOL
15 GÜNLÜK SİYASİ DERGİ

Sahibi: Mehmet YAZICI • Sorumlu Müdürü: Yaşathak ARSLAN • Yönetim Yeri: Hasan Ali Yücel Cad. 39/D, İncesu - ANKARA

ABONE KOŞULLARI: Yurt içi 6 Aylık 60 TL, Yıllık 110 TL - Yurt dışı: 6 Aylık 120 TL, Yıllık 240 TL. Abone olmak için Mehmet YAZICI adına Posta Çeki No: 104620'ye para yatırılması yeterlidir.

DAĞITIM: EMEK-DA, Ankara: Ihlamur Sok. 8/10, Kızılay - İstanbul: Himayei Etfal Sok. 6/21, Cağaloğlu - İzmir: Ahmetağa Mah. 857. Sok. 3/D Salihağa İşhanı, Oda No: 228 • BASKI: EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri, Ulus - ANKARA